

**СТРУКТУРНО-ПРАГМАТИЧНІ АСПЕКТИ ВАРІАТИВНОСТІ СУЧАСНОЇ
АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В УМОВАХ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ****STRUCTURAL AND PRAGMATIC ASPECTS OF THE VARIABILITY OF MODERN
ENGLISH IN THE CONTEXT OF INTERCULTURAL COMMUNICATION****Птуха В.А.,***orcid.org/0009-0006-0315-8307**кандидат філологічних наук, доцент,**доцент кафедри англійської філології**Київського національного лінгвістичного університету*

Статтю присвячено комплексному аналізу структурно-прагматичних аспектів варіативності сучасної англійської мови в умовах міжкультурної комунікації. Актуальність роботи зумовлена зростанням ролі англійської мови як провідного засобу міжнародної взаємодії, що функціонує в різномірних соціокультурних і дискурсивних середовищах та зазнає постійних трансформацій на всіх рівнях мовної системи. У дослідженні англійська мова розглядається як динамічна функціональна система, здатна до адаптації комунікативних форм відповідно до прагматичних очікувань учасників спілкування, їхніх соціальних ролей і культурних моделей взаємодії. Основну увагу зосереджено на виявленні механізмів структурної та прагматичної варіативності на лексичному, граматичному, фонетичному та дискурсивному рівнях. Проаналізовано явище прагматичної полісемії англомовних висловлень, особливості реалізації ввічливості, імпліцитних значень і модальності в різних комунікативних контекстах, а також функціонування локалізованих різновидів англійської мови (Englishes) як відображення регіонально та культурно зумовлених мовних практик. Окрему увагу приділено фонетичній варіативності, зокрема ролі акценту як соціального маркера та засобу комунікативної адаптації. Методологічною основою статті є поєднання структурно-семантичного, прагматичного та соціолінгвістичного аналізу з елементами дискурс-аналізу. Значне місце відведено аналізу автентичного англомовного медіатексту як емпіричного матеріалу, що дозволяє простежити практичну реалізацію структурно-прагматичної варіативності в глобальному інформаційному просторі. Практичну цінність роботи становить система аналітичних і навчальних завдань, спрямованих на формування у студентів здатності до контекстуальної інтерпретації англомовних висловлень і адаптації мовних засобів у міжкультурному спілкуванні. Отримані результати поглиблюють розуміння закономірностей функціонування сучасної англійської мови та можуть бути використані в лінгводидактичній і міжкультурній практиці.

Ключові слова: сучасна англійська мова, варіативність, структурно-прагматичні аспекти, міжкультурна комунікація, полісемія, дискурс-аналіз, медіатекст.

The article is dedicated to a comprehensive analysis of the structural and pragmatic aspects of variability in Modern English within the context of intercultural communication. The relevance of the study is determined by the increasing role of English as a leading means of international interaction, functioning across diverse sociocultural and discursive environments and undergoing continuous transformations at all levels of the linguistic system. In this research, English is considered a dynamic functional system capable of adapting communicative forms according to the pragmatic expectations of interlocutors, their social roles, and cultural interaction patterns. The main focus is on identifying mechanisms of structural and pragmatic variability at the lexical, grammatical, phonetic, and discursive levels. The study examines the phenomenon of pragmatic polysemy of English expressions, the features of politeness realization, implicit meanings, and modality in various communicative contexts, as well as the functioning of localized English varieties (Englishes) as reflections of regionally and culturally conditioned linguistic practices. Special attention is paid to phonetic variability, particularly the role of accent as a social marker and a means of communicative adaptation. The methodological basis of the article combines structural and semantic, pragmatic, and sociolinguistic analysis with elements of discourse analysis. Significant emphasis is placed on the analysis of authentic English media texts as empirical material, allowing for the observation of the practical implementation of structural-pragmatic variability in the global information space. The practical value of the study lies in a system of analytical and educational tasks aimed at developing students' ability to contextually interpret English expressions and adapt linguistic means in intercultural communication. The findings contribute to a deeper understanding of the patterns underlying the functioning of Modern English and can be applied in linguodidactic and intercultural practice.

Key words: Modern English, variability, structural-pragmatic aspects, intercultural communication, polysemy, discourse analysis, media text.

Постановка проблеми. Сучасна англійська мова перебуває у стані постійної трансформації, що обумовлено внутрішньолінгвістичними та соціокультурними чинниками, зокрема глобалізацією та інтенсивним міжкультурним обміном. Наведені процеси спричиняють виникнення множинних мовних варіантів, які відображають

історичні фонологічні та сучасні прагматичні тенденції у використанні мови. Водночас адаптація мовних структур до різних комунікативних середовищ стає важливим чинником ефективності спілкування, тому що вибір конкретного лексико-граматичного або фонетичного варіанта впливає на сприйняття висловлення і його соціо-

культурну інтерпретацію. У цьому контексті актуалізується потреба в осмисленні закономірностей функціонування сучасної англійської мови в умовах динамічного міжкультурного спілкування.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Дослідження та публікації свідчать про широкий спектр способів аналізу сучасної англійської мови та її функцій у різних комунікативних контекстах. Зокрема, Кошлата А. розглядає варіативність як базовий аспект дослідження сучасної англійської мови [1]. Парфіненко А. наголошує на актуальності вивчення мовної варіативності через призму праць британських та американських лінгвістів [2]. Своєю чергою, Степанов В. та Мархель А. аналізують еволюційний динамізм англійської мови в діяхронічному розрізі [3]. Окулова Л. вивчає варіативність вимови як чинник соціальної взаємодії, акцентуючи увагу на впливі регіональних акцентів і соціальних маркерів на комунікативну ефективність [4]. Мельник О. та Кисельова І. розглядають сучасну англійську мову в умовах глобалізації, вказуючи на її адаптацію до нових міжнародних комунікативних контекстів [5]. Пожидаєва Н. висвітлює роль англійської мови як *lingua franca* у стабілізації міжкультурної комунікації, що підкреслює її функціональне значення у глобальному спілкуванні [6]. Карачова Д. та Ахібалова Т. акцентують увагу на взаємозв'язку англійської мови та глобального діалогу культур [7]. Рибіна Н., Кошіль Н. та Гирила О. досліджують міжкультурну англомовну комунікацію як прояв мовної компетентності [8]. Жовновач Т., Глушенко А. та Трубенко І. підкреслюють значення англійської мови у формуванні культурних компетенцій та міжкультурної обізнаності, зокрема в умовах розвитку штучного інтелекту [9].

Попри значну кількість досліджень, присвячених варіативності сучасної англійської мови, залишаються актуальними питання її системного вивчення та впорядкування на рівні структурно-прагматичних аспектів, що забезпечує узгодженість міжкультурної комунікації та підвищує ефективність використання мовних засобів у різних комунікативних ситуаціях.

Метою статті є аналіз структурно-прагматичних аспектів варіативності сучасної англійської мови в умовах міжкультурної комунікації.

Виклад основного матеріалу. Англійська мова в сучасному комунікативному просторі виконує функцію провідного мовного посередника у взаємодії представників різних мовних спільнот, що обґрунтовує її статус як базового інструмента міжкультурної комунікації [8, с. 104]. За

таких умов англійська мова забезпечує передачу інформації, узгодження комунікативних намірів, соціальних ролей та прагматичних очікувань учасників спілкування, що зумовлює її високу адаптивність до різних культурних контекстів.

У цьому зв'язку доцільним є виконання завдань, спрямованих на усвідомлення прагматичної полісемії англомовних висловлень. Наприклад, студентам пропонується проаналізувати речення "I'll think about it" у ситуаціях академічного та ділового спілкування. Хід виконання завдання передбачає визначення граматичної структури висловлення, після чого встановлюється його прагматична інтерпретація як нейтральної відповіді, відкладеного рішення або непрямой відмови залежно від комунікативного контексту.

Аналіз розвитку англійської мови у глобалізованому світі засвідчує, що її домінування як засобу міжнародної взаємодії стало результатом поєднання історичних, політичних та технологічних чинників. Зокрема, вирішальну роль відіграли колоніальна експансія Британської імперії, зростання політико-економічного впливу Сполучених Штатів Америки, а також інтенсивний розвиток цифрових технологій і мережевих комунікацій. Унаслідок цього англійська мова перетворилася на глобальний комунікативний ресурс, відкритий до постійних структурних і прагматичних трансформацій [5, с. 140].

З огляду на зазначене, студентам варто виконати завдання, наприклад, порівняти речення "Could you send me the report?" та "Send me the report, please." Аналіз виконується шляхом виявлення синтаксичних і модальних відмінностей, після чого пояснюється різний ступінь ввічливості та комунікативного тиску, притаманний кожному варіанту в різних культурних моделях спілкування.

Водночас характерною ознакою сучасного мовного розвитку є диференціація англійської мови на локалізовані різновиди, відомі як *Englishes*. Зазначені різновиди мають регіональну зумовленість і відображають мовну практику соціальних спільнот, а не окремих індивідів. Для них властиві інноваційні структурні та прагматичні риси, які відображають культурну своєрідність відповідних мовних середовищ [5, с. 140].

З метою глибшого розуміння цього аспекту студентів можна було б залучити до аналізу регіональних конструкцій, наприклад, речення "I'm after completing the task". Хід виконання полягає у зіставленні цієї конструкції зі стандартним варіантом "I have just completed the task", визначенні

її граматичної специфіки та поясненні прагматичної нормативності в окремих англомовних регіонах.

Крім того, доцільним є аналіз імпліцитних значень у міжкультурній комунікації. Наприклад, студентам пропонується інтерпретувати репліку “That’s quite interesting” у професійному обговоренні. У процесі виконання завдання встановлюється, що це висловлення може функціонувати як форма стриманого застереження або прихованої критики, що демонструє залежність прагматичного значення від культурного й дискурсивного контексту.

Зауважимо також, що мова як цілісна функціональна система характеризується динамічністю та перебуванням у стані безперервного розвитку. У процесі мовної еволюції формується варіативність мовних одиниць, яка постає закономірним результатом змін, що відбуваються в структурі мовної системи. Виникнення варіантних форм зумовлюється комплексною взаємодією внутрішніх механізмів мовного розвитку та зовнішніх чинників, пов’язаних із соціальними, культурними й комунікативними умовами функціонування мови. З соціолінгвістичного погляду варіативність мовних знаків визначається соціальними характеристиками носіїв мови, а також конкретними ситуаціями мовленнєвого спілкування. Тому варіативність доцільно трактувати як здатність мови в процесі історичного розвитку продукувати конкурентні засоби вираження на всіх рівнях мовної структури, тобто фонетичному, морфемному, лексичному, синтаксичному та стилістичному, під впливом внутрішніх і зовнішніх закономірностей мовної еволюції [1, с. 299].

У цьому контексті варіативність виявляється у межах мовленнєвої діяльності, оскільки охоплює здатність мовця оперувати засобами різних мов залежно від умов комунікації. Відтак, мовна варіативність проявляється у виборі форм, що корелюють із комунікативною метою, соціальним статусом учасників взаємодії та прагматичними параметрами ситуації спілкування [2, с. 116-117].

З огляду на вищенаведене, доцільним є використання аналітичних вправ, спрямованих на усвідомлення варіантності англомовних конструкцій у різних комунікативних умовах. До прикладу, студенти можуть порівняти два схожих речення: “I didn’t understand what you meant” та “I’m not sure I understood what you meant” для визначення граматичних відмінностей між формами минулого часу та перфектної конструкції, після чого здійснюється аналіз прагматичного ефекту пом’якшення висловлення у другому варіанті.

Окремий блок вправ доцільно присвятити лексичній варіативності. Наприклад, під час аналізу речень “This solution is quite good” та “This solution is rather good” студенти мають встановити семантичні й прагматичні відтінки прислівників *quite* та *rather*, пояснивши їхню роль у формуванні оцінного значення висловлення залежно від комунікативної ситуації.

Крім того, ефективною є вправа з інтерпретації імпліцитних значень. Так, студенти мають проаналізувати репліку “That’s an interesting approach” у контексті академічного обговорення. Хід виконання передбачає визначення можливих прагматичних інтерпретацій, тобто від нейтрального схвалення до завуальованого сумніву, з урахуванням інтонаційних і дискурсивних чинників.

Варіативність голосних у сучасній англійській мові розглядається як наслідок історичного розвитку наголошених голосних середньоанглійської доби, зокрема довгих голосних середнього та нижнього підняття, а також дифтонгів із фінальним компонентом *-i-*. Особливості фонетичних моделей у галло-романських запозиченнях демонструють вплив вихідних діалектних умов, зокрема залежність вокалізму від позиції наголосу, тобто наголошеної чи пренаголошеної [3, с. 112].

Зауважимо також, що у сучасній Великобританії акцент виконує дві взаємопов’язані функції: по-перше, він слугує соціальним індикатором приналежності мовця до певного соціального прошарку, а, по-друге, функціонує як засіб адаптації мовця до конкретної комунікативної ситуації. Зокрема, шкала престижності акцентів англійської мови змінювалася протягом останніх десятиліть і продовжує зазнавати трансформацій під впливом регіональних акцентів, таких як *Estuary* або *Mokni* [4, с. 96].

Відтак, в освітньому процесі для формування компетенцій студентів доцільним є включення вправ на аналіз фонетичних варіантів. Наприклад, студентам може бути цікаво порівняти вимову слів “*bath*” у південних та північних варіантах британської англійської та зафіксувати різницю у довготі голосних. Виконання цієї вправи передбачає визначення фонетичного середовища, опис змін артикуляції та оцінку впливу соціального контексту на вибір фонетичного варіанту.

Також доцільно застосовувати вправи на аналіз дифтонгів у запозичених словах. Студенти можуть порівнювати конструкції “*machine*” та “*marine*”, визначати відмінності у фонетичних компонентах та пояснювати, як історичне походження слів впливає на сучасне звучання.

Представлена робота дозволяє зрозуміти механізми конкурентних фонологічних систем та специфіку їх розвитку.

Ще одним напрямом навчальної діяльності є вправи на сприйняття акцентних моделей у комунікативному контексті. Зокрема, студенти мають змогу ознайомитися з варіативністю вимови, слухаючи записи носіїв із різних регіонів (Received Pronunciation, Estuary English) і описати прагматичні відмінності, які виникають у сприйнятті висловлень у формальних і неформальних ситуаціях. Крім того, ефективною є інтеграція міжкультурних вправ, де студенти порівнюють англійські фонетичні варіанти з аналогічними у різних англomовних регіонах. Наприклад, завдання може полягати у зіставленні вимови слова “schedule” у британській та американській англійській, з подальшим обговоренням прагматичних ефектів вибору того чи іншого варіанту у діловому листуванні.

Граматична структура англійської мови зазнає поступових трансформацій під впливом соціокультурних чинників. Зокрема, поява явища гендерної рівності у суспільстві зумовила значні зміни в лексичному складі сучасної англійської мови. З лінгвістичного погляду це явище є особливим і вимагає детального дослідження, оскільки може суттєво модифікувати класичну систему англійської граматики та призвести до появи нових структурних моделей у майбутньому [7, с. 161].

Відтак, у контексті міжкультурної комунікації важливим чинником ефективності спілкування є розуміння та прийняття способу мислення, що відображає менталітет нації та включає три основні компоненти: знання, відносини та поведінку. Комунікаційний процес інтегрований у ширше явище, тобто у спілкування, що передбачає взаємовплив учасників один на одного. Внаслідок цього для комплексного опису комунікативного процесу недостатньо лише знати структуру комунікативного акту, тому необхідно також проаналізувати мотиви, цілі та установки учасників міжкультурного обміну [8, с. 107].

В освітньому процесі доцільним є включення вправ, що дозволяють студентам усвідомити взаємозв'язок між граматичними змінами та прагматичними особливостями висловлення. Приміром, студентам може бути запропоновано порівняти речення “He is a doctor” та “They are doctors” у контексті гендерно-нейтральної мови. Виконання вправи передбачає аналіз граматичної структури, визначення форм множини та однини, а також оцінку впливу соціокультурних чинників на вибір мовної конструкції.

Додатково доцільно застосовувати вправи на інтерпретацію прагматичних значень висловлень у різних контекстах. Наприклад, студенти мають здійснити лінгвістичний аналіз речення “She is very *sarable*”, враховуючи особливості офіційного та побутового стилів мовлення, зокрема оцінити, як відтінки значень змінюються залежно від соціальної ролі мовця та аудиторії, що, своєю чергою, сприятиме розвитку здатності визначати прагматичну функцію мовних одиниць і розуміти нюанси міжкультурного спілкування.

Наведені вище навчальні завдання сприяють формуванню навичок контекстуальної інтерпретації прагматичних значень, а також створюють основу для ширшого осмислення ролі англійської мови у сучасному міжкультурному просторі. Саме через призму таких мікрорівневих мовних реалізацій актуалізується макрорівневе функціонування англійської мови як універсального засобу міжкультурної взаємодії. Відтак, функціонування англійської мови в статусі універсального засобу міжкультурної взаємодії супроводжується позитивними та проблемними наслідками, що підтверджується критичним осмисленням процесів її поширення. Водночас стає зростання кількості міжнародних інституцій, у рамках яких англійська мова виконує роль основного комунікативного інструменту, засвідчує її ефективність у забезпеченні взаєморозуміння між представниками різних лінгвокультур [6, с. 17].

Крім того, англійська мова зберігає своє значення як важливий інструмент формування культурних компетенцій та міжкультурної обізнаності, навіть у сучасну епоху розвитку технологій штучного інтелекту. Вона забезпечує можливість більш глибокого розуміння представників різних культур, сприяє адаптації до глобальних соціальних та професійних викликів, а також підтримує збереження культурного різноманіття у світі [9, с. 103].

У процесі міжкультурного спілкування англійська мова виконує різні функції, наприклад, вона одночасно виступає засобом комунікації, освіти та соціалізації. Внаслідок цього навчання англійської мови сприяє подоланню культурних бар'єрів і формуванню відкритого світогляду, що є критично важливим для підготовки до життя в умовах глобальної взаємозалежності.

Для практичного закріплення цих аспектів студентам можуть пропонуватися вправи на аналіз структурно-прагматичних особливостей англійських висловлень. Скажімо, завдання може передбачати порівняння речень “I look forward to your reply” та “I am eager to hear from you”,

що передбачатиме визначення прагматичних відтінків ввічливості, різницю у формальності, а також аналіз того, як вибір конструкції впливає на інтерпретацію повідомлення в міжнародному контексті.

Також доцільно застосовувати вправи, що моделюють комунікацію в міжкультурних ситуаціях. Так, одним із завдань може бути зміна структури речення “Could you send the document?” на більш нейтральний або ввічливий варіант (можливий варіант: “Would you be so kind as to send the document?”), з подальшим обговоренням соціальних та культурних параметрів вибору мовної форми, що дозволить відтворити процес адаптації висловлення до конкретного комунікативного середовища.

Крім того, корисним стане виконання вправ на інтеграцію англійської мови у вирішення практичних міжкультурних завдань. Зокрема, доцільно залучити студентів до моделювання ділової бесіди, враховуючи аспекти міжкультурної комунікації, моделюючи вибір між прямим і непрямым вираженням намірів.

Таким чином, поєднання теоретичного осмислення ролі англійської мови у формуванні культурних компетенцій із системою практичних вправ дозволяє студентам набути комплексного розуміння структурно-прагматичних механізмів мови та розвинути навички адаптації висловлень у різних міжкультурних контекстах.

Продовжуючи викладення теоретико-методологічних положень, доцільним є звернення до аналізу автентичного англомовного медіатексту як емпіричного матеріалу, що дозволяє простежити практичну реалізацію структурно-прагматичної варіативності мови в умовах міжкультурної комунікації.

Так, у медіатексті [10] структурно-прагматична варіативність сучасної англійської мови реалізується через поєднання стандартизованих економічних дискурсних моделей і прагматично маркованих мовних засобів, орієнтованих на міжкультурну аудиторію. Уже на рівні заголовка “UK economy entering 2026 amid sharp private sector downturn” [10] спостерігається компресія інформації шляхом використання іменникових груп із високим ступенем абстракції, що є стандартним для англомовного публіцистичного дискурсу та забезпечує доступність змісту для реципієнтів з різних культурних контекстів.

На синтаксичному рівні текст характеризується варіативним чергуванням складнопідрядних конструкцій і коротких інформативних речень, що виконує прагматичну функцію поє-

тапного структурування складної економічної інформації. Зокрема, речення “Business leaders have warned that Britain is entering 2026 amid a sharp economic downturn in the private sector” [10] поєднує інформативність із модальністю застереження, посилюючи перлокутивний ефект повідомлення та спрямовуючи інтерпретацію подій у рамках глобального інформаційного простору.

Лексична варіативність у тексті виявляється через активне використання метафоричних одиниць, зокрема “put the brakes on key spending decisions”, “choking up pipelines of work”, “headwinds that have plagued businesses”, які функціонують як прагматичні маркери оцінності та інтенсифікації змісту. Зазначені одиниці є характерними для британського економічного медіадискурсу, водночас залишаючись зрозумілими в міжкультурному контексті завдяки їх усталеності в глобальному варіанті англійської мови [10].

Особливу роль у формуванні прагматичного виміру тексту відіграє цитування представників інституцій, зокрема Confederation of British Industry, Bank of England та аналітичних платформ ринку праці (Adzuna), що забезпечує аргументативну насиченість і реалізує стратегію інституційної легітимації висловлювань. Наприклад, оцінні судження “Our latest surveys round off a disappointing year for private sector growth” подаються через пряму мову експертів, що знижує суб’єктивність авторської позиції та підвищує довіру міжнародної аудиторії [10].

Отже, аналізований медіатекст демонструє, що структурно-прагматична варіативність сучасної англійської мови формується під впливом глобалізованого інформаційного середовища та реалізується через поєднання нейтральних граматичних структур, культурно маркованої лексики й прагматичних стратегій інтерпретації соціально-економічних процесів, орієнтованих на міжкультурне сприйняття.

Висновки. Узагальнення викладеного матеріалу дає підстави стверджувати, що сучасна англійська мова функціонує як динамічна й адаптивна система, у межах якої структурні та прагматичні варіанти формуються під впливом історичних, соціокультурних і комунікативних чинників у глобалізованому середовищі. Послідовний аналіз лексичних, граматичних, фонетичних і дискурсивних рівнів засвідчує, що варіативність мовних засобів безпосередньо корелює з прагматичними параметрами ситуації спілкування, зокрема з комунікативною метою, соціальними ролями учасників і міжкультурними очікуваннями реципієнтів. Водночас розгляд анг-

лійської мови в статусі *lingua franca* підтверджує її здатність забезпечувати ефективне взаєморозуміння між представниками різних лінгвокультур внаслідок поєднання стандартизованих структур і гнучких прагматичних стратегій. Залучення

автентичних медіатекстів та аналітичних вправ демонструє практичну реалізацію зазначених механізмів і підкреслює значущість контекстуальної інтерпретації мовних одиниць у міжкультурному спілкуванні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Кошлата А. В. Варіативність як основа дослідження сучасної англійської мови. Тези 71-ої наукової конференції професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів університету. Том 1. (Полтава, 22 квітня-17 травня 2019 р.). Полтава: ПолтНТУ, 2019. С. 298–299.
2. Парфіненко А. Мовна варіативність у фокусі сучасних лінгвістичних досліджень (на матеріалі праць британських та американських вчених). *Studia linguistica*. 2013. Вип. 7. С. 116–120.
3. Степанов В., Мархель А. Еволюційний динамізм англійської мови в діяхронічному зрізі. *Філологічні трактати*. 2025. № 17(2). С. 106–120.
4. Окулова Л. О. Варіативність вимови як фактор соціальної взаємодії. *Закарпатські філологічні студії*. 2023. Випуск 28, том 2. С. 91–96.
5. Мельник О., Кисельова І. Modern English in a Globalized World. *Studia Philologica*. 2024. № 2(23). С. 132–141.
6. Pozhydaieva N. Contribution of english lingua franca to stable cross-cultural communication. *Advanced Linguistics*. 2019. № 3. С. 13–18.
7. Karachova D. V., Ahibalova T. M. The role of the english language in the modern dialogue of cultures in the aspect of globalization. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія»*. Острог: Вид-во НаУОА, 2023. Вип. 17(85). С. 159–162.
8. Рибіна Н. В., Кошіль Н. Є., Гирила О. С. Особливості міжкультурної англійської комунікації як вияву мовної компетентності. *Закарпатські філологічні студії*. 2022. Випуск 22, том 2. С. 104–107.
9. Жовновач Т., Глущенко А., Трубенко І. Англійська мова як інструмент формування культурних компетенцій та міжкультурної обізнаності в добу штучного інтелекту. *Сучасні дослідження з іноземної філології: збірник наукових праць*. 2025. Вип. 2(28). С. 92–104.
10. Partridge Joanna. UK economy entering 2026 amid sharp private sector downturn, says CBI. Mon 22 Dec 2025 01.01 CET. URL: <https://www.theguardian.com/business/2025/dec/22/uk-economy-entering-2026-amid-sharp-private-sector-downturn-says-cbi>

Дата першого надходження рукопису до видання: 12.11.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 12.12.2025

Дата публікації: 31.12.2025